

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 340/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА пр, Агенција за ... „...“, Београд, ..., чији је пуномоћник Ненад Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво. Одељење у Београду, ради дуга, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Трећи основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу 23.10.2024. године Првом основном суду у Београду ради дуга за извршено вештачење у предмету Првог основног суда у Београду К 1280/18, уз захтев за трошкове парничног поступка.

Први основни суд у Београду је Врховном суду поднео захтев П 10465/24 дана 26.09.2025. године за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Првог основног суда у Београду ради исплате дуга (награде за извршено вештачење у предмету Првог основног суда у Београду К 1280/18), те да је тужилац поднеском од 23.09.2024. године обавестио суд да повлачи тужбу јер је тужена добровољно испунила обавезу уз предлог да суд донесе решење о повлачењу тужбе и обавезе тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка. Из наведених разлога, Први основни суд у Београду сматра да су се стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни

суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за то, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**